

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopenj peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Tržaški italijanski poslanci v stiski.

To je bilo vika in brika, ko so bili v Trstu pri sedanjih volitvah namestu dotedanjih „konservativnih“ poslancev izvoljeni sami progresovci! Celo visoka vlada se je veselila, progresovna stranka pa je bila prepričana, da nastane sedaj nova doba za Trst in za lahostvo na Primorskem.

Laški poslanci so pač prišli na Dunaj z namenom, da bodo grofa Badeniju imponirali. V začetku so se močno približevali opozicijskim Nemcem, a ko jim je nekoč grof Badeni rekel, da jih zapusti, če se ne poboljšajo, minil je Garibaldijeve čestilce ves pogum in bežali so iz opozicijskega tabora tja proti vladnemu, kakor je bežal Barattieri po znani bitki z Abesinci.

Lahi so opustili vse koketiranje z opozicijskimi poslanci in vlada je to z veseljem gledala. „Reichswehr“, ki je bila prej primorske razmere večkrat osvetlila, počastila je laške poslance s svojo lju beznijo in nekega dne so narodi avstrijski izvedeli presenetljivo vest, da so italijanski poslanci izbrani za posredovalce med Čehi in Nemci.

Ta uloga bi bila laškemu poslancem močno ugodila, in ni dvoma, da bi bili prišli do večjega upliva, kakor jim gre, ako bi bili dosegli kak uspeh. Toda Badenijev račun je bil napačen. Nemci in Čehi so se za posredovanje Lahov lepo zahvalili, in ko so se slovenski in hrvaški poslanci izjavili, da na noben način ne ostanejo v večini, ako se vsprejmejo vanjo tudi Lahi, je bila vsa stvar dogana. Saj pa bi bilo tudi uprav smešno, ako bi v dunajskem parlamentu igrala ulogo posredovalca med narodi stranka, katera doma z nezasišanimi nasilji zatira slovenski in hrvaški življenji, kateri je pojem pravičnosti popolnoma neznan in katera se ne ustraši nobenega sredstva, samo da vzdrži in utrdi svoje gospodstvo. Laška stranka je utelesena krivičnost, v narodnem oziru zavzema tisto stališče, kakor Schönererjeva stranka in je zato popolnoma nesposobna za posredovateljsko v narodnostnih razporih.

Vsilic temu, da so italijanski poslanci s svojim posredovanjem med Čehi in Nemci popolnoma po-

goreli, se vendar niso upali, oddaljiti se od vlade. Prilikujejo se grofa Badeniju in usiljujejo s Poljakom in Čehom, misleč, da si na ta način zagotovijo naklonjenost merodajnih faktorjev in najupliveljših strank, in da se jim posreči prepričati vsako premembo sedanjih razmer na Primorskem.

Tržaškim progresovcem pa to neodločno, omahljivo, skrajno oportunistično in vsem progresivskim načelom, taktičnim in programatičnim, nasprotujoče ravnanje njih poslancev kar nič ne ugaja. Morda bi se bili z njim sprijaznili, da jim kaj koristi, tako pa, ko nimajo od tega nikakega pozitivnega dobička, pač pa uvidevajo, da naredi parlamentarna večina vsaj deloma in kolikor jej je možno konec sedanjim primorskim razmeram, postali so jako nezadovoljni in dali so svojim poslancem celo nekako nezaupnico.

Neposredni povod temu je pač razdelitev referatov o protestiranih volitvah. Lahi so si z največjimi sleparstvi in najgršimi nasilji pridobili mandat pete kurije istrske, tretjega razreda tržaškega in goriškega veleposessva in dobro jim je znano, da mora parlament te volitve razveljaviti, ako neče postopati pristransko. Lahi so pač upali, da dobé poročila o teh volitvah njih prijatelji, kateri bodo iz strankarskopoličnih razlogov prikrili vse škandalozne dogodbe, ki so se primerile pri volitvah. To pa se ni zgodilo; o teh protestiranih volitvah bodo poročali možje, o katerih smo prepričani, da razkrijejo parlamentu, kako so se vršile volitve na Primorskem in ker bo to silen udarec za laško stranko, zato besne zdaj tržaški progresovci in se hudejejo na svoje poslance, ker niti tega niso mogli prepričati.

Listi javljajo, da so tržaški poslanci namerali že odložiti svoje mandate, da pa so to za sedaj opustili, in da se hočejo poprej pogovoriti z volilci, predno se odločijo. Kako se razvije ta razpor med volilci in njih poslanci, nas ne zanima. Ako zastopajo tržaške progresovce sedanji ali drugi poslanci, je nam pač vse jedno, razpor sam kaže, da se laški volilci niso premenili, da ostanejo zvesti svojim nazorom, in da zategadelj po postopanju njih poslancev nikakor ne gre sklepati na mišljenje progressa.

V Ljubljani, 29. oktobra.

Kdo bode novi predsednik? Katol. narodna stranka je sklenila, da ponudi iznova predsedstvo Kathreinu, ako ga ta ne sprejme, ne meni stranka nobenega svojega člana kandidirati. Bržčas postane pl. Abrahamowicz predsednik, dr. Krmač pa prvi podpredsednik. Voliti bo treba torej le družega podpredsednika.

Zakaj je odstopil dr. Kathrein? „Tiroler Stimmen“, ki imajo zveze s Kathreinom, sporočajo, da je odstopil Kathrein, ker je prišel v nesoglasje z grofom Badenijem. „T. St.“ pišejo: Zahtevalo se je, naj Kathrein uduši obstrukcijo. Bivši predsednik ni imel v to svrhu drugega sredstva, nego opravičnik, čegar izpremembo je pred leti sam predlagal, a jo je desnica opustila. Kar je bilo takrat možno radi neizrečeno surovega tona antisemitov, to je danes težko izvedljivo. Kathrein je bil mnenja, da je poostrenje opravičnika proti toli močni opoziciji nemogoče. Opravičnika, kateri bi rodila sila, bi pa obstrukcija nikdar ne priznala. Kathrein je jako plemenito mislil o svojem mestu, a tega se mu ni štelo povsod na dobro. K temu se je pridružilo še brezdelje vlade napram obstrukciji. Česar vlada sama ne more, to je zahtevala, naj izvrše drugi, ki so še na mnogo težavnejšem stališču in ki morajo imeti še mnogo več obzrov. — Skratka: Badeni je zahteval, naj bode Kathrein vladin borič, ker pa tega rahločutni in pošteni Kathrein ni hotel, je odstopil.

Rusini se gibljejo ter nočejo več molče prenašati poljskih nasilstev. Sklicali so za 1. november velik shod v Liov, a vlada jim je vsa vabila radi nekaterih točk konfirirala. Rusini pa se ne dajo ostrašiti. Sklicali bodo za 4. november velik kongres v rusinskem „Narodnem domu“, na katerem bodo razpravljali o sedanjem položaju, o razširjenju delne avtonomije in o razdelitvi Galicije v poljski in v rusinski del, o galiških deželno- in državnozbornih vprašanjih v vzhodni Galiciji. Rusini prirede torej nekak vserusinski shod, ki se bo bavil s prav tako nujno važnimi točkami, kakor se je vseslovenski shod v Ljubljani.

LISTEK.

Marko Pernhart.

O razstavi njegovih slik v Celovcu.

Spisal Vatroslav Holz.

(Konec.)

Marko Pernhart, porojen v preslikovitem plaminskem raju Koroškem, navzel se je menda vspricho veličastnih Karavank one neusahljive ljubezni do prelepe svoje domovine že takrat, ko je pasel očetove ovce po zelenih podgorskih obronkih. Ta detinska ljubezen do svoje matere domovine ga je vezala tolikoj siloj na njo, da se je le dvakrat in le za malo časa ločil od nje, takrat, ko je bil šel popolnjevati svoje umetniške študije v Monakovo in na Dunaj. Kakor oduševljen trubadur je romal od kraja do kraja ter je s svojim mojsterskim kistom proslavljaval krasote dotičnih pokrajin. Njegove plaminske panorame so pravi slavospevi o čaroviti slikovitosti širne naše domovine. Obzorje njegovih planinskih razgledov se razpenja od Velikega Zvonikarja doli do ogerske ravnine, od sinje Adrije pa tja gori do zelenega Šeklja. In kako se je umetnik utopil v pokrajinsko čbličje svoje domovine, kako je to čarujoto nje lepoto zopet prenesel na platno, toli mehko in milo, nežno in sladko, to čuti sleherni ogledovalec njegovih posamičnih pokrajinskih

prizorov, zlasti pa njegovih vedut, razgledov in panoram. Kolika miloba se razliva na pr. po njegovem „Razgledu s Sinje Planine“ (Sanalpe), odkoder se odpira prediven pogled v sadorodno lahodsko dolino! Kolika skladnoglobnost raznovrstnih barv odseva iz večkrat že omenjene panorame z Magdalenske gore, na kateri se menjajo kakor sladki akordi in napevi melodijozne simfonije gorci in travniki, hribi in doline, reke in jezera, mesta in posamična selišča v okviru plastičnih gor! In naposled na njegovem najznamenitejšem, povsem mojsterskem delu, na onem grandioznem „Razgledu s Velikega Zvonikarja“ — to je prava pravcata slikarska vizija, izvišena nad vso pozemeljsko ničemernost po raznovrstnih svojih obrisi, po globokih svojih perspektivah, po ublaženih svojih bojah in po vsem svojem, v harmonično celoto ubranem koloritu! —

Marko Pernhart je bil specialist v slikanju pokrajinskih prizorov in slikar planinskih panoram par excellence! Pernhart je bil, rekel bi, potovalni slikar, ki ni imel nikjer stalnega doma, temveč je preživel vse svoje dni kot gost svojih naročnikov. In ti so bili imenitni možje, kakor tudi je mej kupci njegovih slik poleg cesarice sam naš presvitli vladar, cesar Franc Jožef I., kateri je kupil neko Pernhartovo sliko: Pokrajinko po zimi.

Ko pa sem na razstavljenih Pernhartovih delih prebiral imena njihovih naročnikov in sedanjih lastnikov, polotila se me je bridka otožnost, kajti med taistiminisem vzrl — domačega imena slovenskega! Tako je torej tudi ta plodonosni „naše gore list“ moral pognojevati njiivo — tuje kulture!

Tužne nam majke!

Kakor je videti, slikal je Pernhart večinoma le po naročilih. Razumljivo je torej, zakaj je ponavljal jedni ter isti predmet na svojih slikah po večkrat na pr. vrh Velikega Zvonikarja, panorame z istega vrha, z Dobrača in Mangarta, pogled na Celovec itd. Povsem naravno je pa tudi, da so njegovi posnetki istih pokrajin in razgledov različne umetniške vrednosti, t. j. več ali manje dovršeni; kajti pri posamičnih naročilih se je ravnal i on, kakor vsak umetnik, po vzgledu onega dijaka, ki je hvalil slabo vino v slabi latinščini, dobro pa v dobri, rekše: quale vinum, tale latinum...

Rekel sem, da je bil Marko Pernhart slikar pokrajinskih razgledov, zlasti plaminskih panoram par excellence, in to njegovo posebnost so mu nekateri kritičavi teoretiki umetniški šteli za slabost in nedostatkost, češ: slikanje panoram ni priista umetnosti!

Slovanska nesloga je na Balkanu zopet v cvetu. V Ueskubu, v Solunu in v raznih macedonskih mestih so se primerile velike bolgarske demonstracije proti Srbom. Peterburške „Novosti“ pišejo o tem praelostnem pojavu tako-le: Ni še dolgo odleje, ko so se srbski in bolgarski politiki med sabo bratili, se posejali ter skupno sanjari o Balkanski zvezi. Sedaj pa je stopilo nakrat na mesto prijateljstva sovražstvo in nasprotstvo, idejo Balkanske zveze so pozabili in jo celo zavrgli. Taki so bili Slovani vedno. Vsa zgodovina balkanskega polotoka in vzhodne Evrope kaže sliko neprestanih bojov Slovanov med seboj. Nemci in Turki so to izrabljali in podvrgli Slovane svojemu vladarstvu. To se godi tudi sedaj. Politični interesi Bolgarov in Srbov zahtevajo, da bi bili složni, da se zvežejo, namestu tega se pa besno bojujejo med seboj. L. 1885. so se vojskovali med seboj radi Vzhodne Rumelije, sedaj se pripravljajo na boj radi Macedonije. Nemiri v Ueskubu niso slučajna epizoda. Čitati treba samo, kaj pisarijo srbski in bolgarski časopisi o macedonskem vprašanju, in videl bo vsakdo, kako daleč so dospеле strasti že v obeh državah. Krivi obeh dogodkov so nedvomno Bolgari, ki se ne morajo sprijamiti z mislijo, da je Stara Srbija in Severna Macedonija obljubljena s Srbi, a ne s Bolgari, ter da je torej povsem upravičena zahteva Srbov, da se jim da ondi cerkvena in šolska avtonomija, kakršno imajo Bolgari v vzhodni in srednji Macedoniji.

Karlisti se pripravljajo na tretjo državljansko vojno. Pod predsedstvom Canovasa so dobili Karlisti več važnih služb in sedaj se neutrudno organizirajo. V mnogih obč. svetih imajo že večino. Samostani, katerih šteje dežela nebroj, so ognjišča in skladišča Karlistov; v samostanih imajo skrito orožje in vojaške nabore. V pokrajinah Valencia, Alicante, Katalonija, Arragonija, v Biskaji in Navari se pripravljajo Karlisti na ustanek. Nedavno so utihotapili preko Pirenej zopet veliko orožja ter je razdelili med Baske. Madridsko časopisje zahteva, naj se vrše manevri v severnih pokrajinah, da se narod preveri, koliko vojakov ima še Španija na vzlic bojem na Kubi in Filipinih. Ako bi buknil ustanek, bi imela Španija mnogo opravila, da ga zaduši, kajti klerikalni Karlisti imajo veljansko pristopa tudi med priprostim ljudstvom.

Dopisi.

Iz socijalnopolitičnega kota, 26. okt. Tukaj se nam ne prav slabo ne godi. Med svetnike in svetece so nas deli kolegi pri „Slovencu“; tam v podlistku, kjer o čudežih poročajo, obdelujejo tudi nas. Tako sem prišel v sosesdstvo Korošice Marije Luggan, kateri se je mati božja prikazala. No, kdo ve, če kateri nas, ali celo jaz v nebesa ne pridem! Kaj bi tudi kolegi pri „Slovencu“ gori v nebesih brez nas počeli! Jednega, ali dva nas spusti sv. Peter gotovo v nebesa, drugale „Slovenec“ kolegi tam, ko ne bo kaj o svetnikih in svetnicah pisati, dolzega časa umrlo. Pa močno so zdaj jezeli. Dr. Krek, ta „monstrum scientiae“, (učen kakor malokdo), je v „Glasniku“ in „Slovencu“ objavil članek „stanovska organizacija“. Jaz sem v „Narodu“ „očetu kršč. socializma“ dokazal, da je fan-

taiziral, ko je tiste neumnosti pisal, in ker so pri „Slovencu“ spoznali, da imam prav, so jezeli, pa močno jezeli, ker ta monstrum je bil tak, da morajo njega očeta skriti, zatajiti. V podlistku št. 243, „Slovenec“ slovesno izjavlja, da dr. Krek teh neumnosti „Stanovska organizacija“ ni spisal. Vsamem to na znanje. Veseli me, da ste gospod spoznali neumnosti tistega članka: Stanovska organizacija v št. 222 „Slovenca“. — Duhali ste pa v št. 222 tudi, da ste vi že 24 let in nekaj dnij dnij istih delatel, in da že tako dolgo po njih delate! — S temi besedami ste priznali, da ste že 24 let in nekaj dnij tako neumni, kakor oni vaš socijolog in priznali, da imamo pri „Narodu“, ki se že 24 let in nekaj dnij z vami borimo vsaj v tem prav, da vam pravimo, da svata ne gledate prav. Vendar kdajkrat to spoznanje in priznanje! — Pa skrivate dr. Krek! Razpusti ste ga kot učenjaka, kakorčes je malokdo, a zdaj ga skrivate, ker tak monstrum, kakor je navedena razprava v „Glasniku“ in „Slovencu“ o stanovski organizaciji se zdaj tudi vam vidi „handgreiflich“ neumna. Nazadeje bi vaši čitatelji ves spet izgubili, če morajo taka monstra prebavljati in prav pametno je bilo, da ste avtorja tistega članka poskrili, ker tako dr. Krek še vsaj v farovških kot „monstrum scientiae“ veljati zamore. Toda vzemimo, da dr. Krek ni spisal tistih neumnosti. Vsak, kdo hoče poslušati, sliši, da je dr. Krek „oč. slov. socializma“, „voditelj in učitelj slov. krščanskih socialistov“. Opozoriam tega voditelja, učitelja in očeta na navedeni monstrum, na članek „stanovska organizacija“. Vsi socijalisti moramo namreč na to paziti, da ne diskreditiramo socijalistične smeri sploh. — Naj bo dr. Krek tako priprazen in naj v imeu dobre naše skupne stvari te ferkolije, ki take neumnosti o socijalnih stvarih pišejo in tiskati dajo, za ušesa prime! S. K.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 29. oktobra.

— (Uradni list) izšel je danes na nas ves svoj žolč, kar se ga je nabralo tekom časa. In nabralo se ga je mnogo, saj smo bili že čestokrat primorani, prijeti uradništvo uradnega lista za ušesa, in kaže se, da mu jih bomo morali naviti še večkrat. V dolgem članku, ki se prej kot ne ni skuhal v uradništvu, savorača uradna tetka naše očitaje, da dela propagando za šulmarkovsko pevsko slavnost, tako da občinstvo nanjo ne more pozabiti, tudi ko bi to hotelo, in da jo dela na tak način, kakor da želi prouzročiti kake rabuke, da bi potem gotovi krogi mogli Ljubljano še bolj zatirati, kakor jo zatirajo sedaj. Uradni list pravi, da to ni res in da podpre svojo trditve, psuje nas, kar se le da. Toda s psovkami mi še nihče izpodbil nobene trditve, in tudi psovanje uradnega lista jih ne izpodbije. Neovrgljiv faktum je, da je uradni list dan na dan opozarjal nad šulmarkovsko slavnost in da je v svoji predrzanosti šel celo tako daleč, da se je rogat poklicanim zastopnikom ljubljanskega prebivalstva, kajti tista notica, katero je priobčil dan po interpelaciji v obč. svetu na odličnem mestu, na bilo družega, kakor zasmehovaje obč. sveta našega mesta. Tista notica je bila taka brezskrbna, da je zadnji kodirjaš izpoznal njeno tendenco, ponižati občinski svet in razdražiti prebivalstvo. Prav to je tudi dalo povod mnenju, da hoče uradni list provo-

cirati demonstracije, katero mnenje je še utrdila vest, da je merodajen gospod s ozirom na eventualne izgrede s posamehom rekel, „saj imamo vojaštvo na razpolaganje“. Opiranje uradnega lista tojaj ne bo nikogar prelepilo in na polna usta mu povemo, da bi bil ravno ta list največ kriv, ako se pri šulmarkovski slavnosti kaj primeri, in ako ostanejo brezuspešni pomiriljivi koraki našega lista. Ako uradna teta, ki uganja svoje Hilb-burke na stroške slovenskega kmeta, ne ve, kdo naše mesto zatira in mestni občini meče polena pod noge, kadar more, bodi mu povedano, da delajo to prav njeni patroni. Na zabavljice uradnega lista se nam ne zli vredno odgovarjati, ker je list presmešen, da bi mu pristojala kaka sodba. Končno prosimo še jedenkrat vse prebivalstvo, naj se ne da zapeljati v nikake, ni najmanjše demonstracije.

— (Vojaške vesti) Podpolkovnik pri pešpolku št. 17., Svetozar Boroevič, je imenovan polkovnikom v generalnem stabu. Za stotnike I. vrste so imenovani stotniki II. vrste Jakob Dolšek pri pešpolku št. 96. za bos.-hercegovski polk št. 4., Karol Globočnik pri pešpolku št. 96. in Mihael Piskur pri topničarskem polku št. 15. Za stotnika II. vrste sta imenovana nadporočnika Ladislav vitez Volanski pri pešpolku št. 17. za pešpolk št. 41. in Lador Hraščo v. pri pešpolku št. 17. za pešpolk št. 16. — Za nadporočnike so imenovani poročnik Maks Kavc pri ljubljanskem domobranskem polku, Elvard Dev pri pešpolku št. 17. za pešpolk št. 55., Viljem Povše pri pešpolku št. 12. in Karol Hočev var pri pešpolku št. 47. za pešpolk št. 70., Pavel Wagner in Pavel Vilfan oba pri pešpolku št. 17. — Za poročnike so imenovani kadetje Ivan Zupanc pri pešpolku št. 35. Alfons Malovrh pri pijonirskem bataljonu št. 5., Fran Kovačević pri pešpolku št. 17. in Fran Kumar pri pešpolku št. 34.

— (Na Vseh Svetnikov dan) pelo boče pevsko društvo „Ljubljana“ žalosnake ob 1/3. uri popoldne na običajnem prostoru na pokopališču pri Sv. Kristofu.

— (Deželnozborska volitev v vipavskoidrijskem okraju.) Vabilo na javni volilni shod, ki se boče vršil v nedeljo dne 31. t. m. ob 3. uri popoldne pri lepem vremenu na „Prstavi“ visokorodnega g. grofa Lanthieri-ja, pri elabem pa v „Tabru“ v Vipavi s tem-le vspešdom: 1. O programu narodne stranke, in o bodoči deželnozborski volitvi, govori deželni odbornik g. dr. Ivan Tavčar iz Ljubljane. 2. Kaj delaj naš deželni poslanec, govori gosp. Ivan Božič, posestnik iz Podrage. 3. Razno. K obilni udeležbi vabijo najljubnejše „Narodni volilci Vipavski“.

— (Imenovanja) Okrajni glavar v Sežani, g. dr. Andrej grof Schaffgotsch je imenovan ministrskim tajaikom v ministrstvu notranjih del. — Ministerskega tajnika namestnik v tem ministrstvu, g. dr. Peter Laharnar je imenovan okrajnim glavarjem na Primorskem.

— (Iz Dolenje vasi pri Ribnici) se nam piše: Voda nam je provzročila leto za letom mnogo skrb in škodo. Dostikrat se je pripetilo, da so poljski pridelki radi velike povodnji pogabili, ali je bilo pa še jedenkrat treba saditi. Jesti in davke plačati je treba, a kje vzeti, ako kmet ne pridela oziroma poljskih pridelkov spraviiti ne more, se sadoži in propada. Žalosten je bil pogled ob času povodni na naše, zelo lepo ravno in rodovitno polje, bilo je nalik jezero. Vendar jednakrat po velikem trudu našega poslanca pričelo se je s čiščenjem rap pri Sv. Marjeti in v Rakitnici ter je to delo gosdai nadkomisar g. Patik osebnost tako spretno in požrtvovalno vodil, da so se najbolj trmoglavni kmetje, ki so z glavami odkimavali, „to ne bode nič pomagalo“, uverili, da te na novo odprte rupe velikansko množico vode požró. Ako se boče delo še k letu s tako uspešno nadaljevalo, smo uverjeni, da nam voda ne boče več škoditi zamogla, razun ob času zelo velikih povodni. Kerjač Tekavec.

— (Za nas Slovence podučljiv račun.) „Slov. Gosp.“ piše: Na vsem štajerskem je bilo koncem lanskega leta 194.580 ljudsko šolo obiskujočih otrok in sicer v 2162 razredih; na jeden razred je bilo prišlo povprek po 90 otrok. Slovenskih otrok je bilo 67.465 v 682 razredih; v jednom razredu torej povprek po 99 Nemških je bilo 127.115 v 1480 razredih, v jednom razredu torej povprek po 85.8. Kakor se vidi, so imeli Nemci v jednom razredu povprek manje otrok nego mi. Natančneje pove izkaz, da je n. pr. bilo na Nemškem razredov z več nego 100 otroci 32, pri nas 52, na Nemškem razredov z več nego 120 otroci 11, pri nas 35, na Nemškem razredov z več nego 150 otroci 5, pri nas 19, na

Oj sive teorije! Torej bi tudi — opera ne bila pristna skladbeniška umetnost, kajti i ona je sestavljena iz raznih motivov, napevov in dramatskih dejanj, kakor pokrajinska panorama iz bribov in dolin, gozdov in poljan i. t. d. Sveda je posne manje vse pokrajine po naravi, rekel bi, bolj mehanično delo, pri katerem se mora slikar posluževati prirodnih, istinitih predmetov, katerih torej ne more in ne sme nalašč prirejati v slikovite skupine po svoji domišljiji ter jih tudi ne more idealizovati. To se vidi na pr. na panorami s Triglava, kjer je v neposrednem opredju nakopičena mnogobrojna množica gorskih vrhov in čerij, ki se dvigajo iznad globokih prepadov in grozilnih, razoranih oblikah, kar seveda moti ogledovalca celotne panorame, katere glavno torišče se razgrinja šele onstran osrednjega gorovja, v globokih perspektivah nedogledne daljave. —

Da pa je bil naš Pernhart tudi izreden vseščak v slikanju posameznih pokrajinskih predmetov, prirodnih prizorov z umetnim, slikovito prirejenim opredjem po svoji domišljiji, to nam dokazuje obilica posameznih slik pokrajink. Med njimi se odlikuje posebno pogled na Belopeško jezero, ob katerem na desnem bregu so v preslikovito drevesno skupino ubrani tisti krasni mecesni, dočim je v opredju jezera porazvrščeno divno obrisano, živo-bojno skalovje; nadalje partija z obale na Vrbskem

jezeru, kjer se po klancu navzdol pomika kmetki voz, ki ga peljeta dva plastično naslikana vola, nad njima se razprostira širokovejni brast, v ozadji pa se svetlika temno sinja jezerska gladina. —

V slikanju raznovrstnega drevja je bil Pernhart pravi mojster. Ne samo v posamičnih drevesnih, v opredju, temveč i v prostranih gozdnih skupinah, bodisi v oblazju ali v daljini, na ravnem ali po planinah — povsod je pogodi dotičnega drevja označujoče obrise po njega rasti in listju!

Pred vsem izvrsten, uprav jedni v novi dobi pokrajinskega slikarstva pa je bil Marko Pernhart izvoljen umetnik v svojem jasnem, milem in nežnim koloritu. Njegova podnebja, večinoma na panoramab, so res nekoliko prejednolična, a pomisliti treba, da je ta vrste slike: planinske razglede možno izvrševati le ob — vedrem, brezoblačnem podnebj. Da pa je imel tudi bister pogled za slikovite podnebne kulise, za večno se spreminjajoče oblake, to je pokazal na panorami s Graškega Šeklja v meglenem jutranjem somraku in pa na drugem nedosežnem pogledu na Belopeško jezero ob nevihti.

Marko Pernhart je bil torej vspricho vseh svojih nedostatkov in malenkostnih posebnostij pristen specialist v slikanju planinskih razgledov, da mu ga ni zlepa vrstnika med slikarji njegove in sedanje dobe. Slava njegovemu spominu!

Nemškem razredov z več nego 200 otroci 0, pri nas 6, na Nemškem razredov z več nego 300 otroci 0, pri nas 2. Gori stoječa števila pravijo pa tudi, da smo mi Slovenci Nemcem neko število razredov vzdrževali, to se pravi, da smo toliko učiteljev plačali. Račun pokaže, da bi Nemci po pravici smeli imeti le 1412 5, mi Slovenci pa bi morali imeti 749 5 razreda, in da smo Nemcem lansko leto 67 5 razreda, oziroma učitelje za nje plačali. Jeden nemški učitelj pa stane povprek na leto 650 gl. Torej smo mi Slovenci preteklo leto Nemcem za učitelje, ki so v imenovanih razredih učili, plačali 43 875 gl. Dalje. Nemški učitelji so boljše plačani od slovenskih. Jeden slovenski učitelj pride v letu povprek samo na 570 gl. Ker pa mi Slovenci od vse dače plačujemo $\frac{1}{2}$, Nemci $\frac{1}{2}$, zato mi Slovenci Nemcem sploh pomagamo nemške učitelje plačavati. Račun pokaže, da so nemški učitelji, izvenzai one, ki smo je bili poprej šteli, preteklo leto od nas Slovencev dobili 82 028 gl. — Vzemimo še meščanske šole. Takih so imeli Nemci koncem lanskega leta 19, mi Slovenci niti jedne. Od teh šol je bilo 13 takih, pri katerih smo Nemcem pomagali plačevati le učitelje, in 6 takih, pri katerih smo jim pomagali plačevati učitelje, poslopja in učila, sploh vse. Na prvih je bilo 60 učiteljev, katerih ima vsak na leto povprek po 1000 gl. Na drugih je bilo 24 učiteljev; za poslopja, učila in drugo računamo 3000 gl. Vse skupaj snese 87.000 gl., od katere svote smo mi Slovenci plačali tretjino, to je 29 000 gl. — Za ljudske in meščanske šole Nemcev smo torej mi Slovenci lansko leto plačali 154 903 gl. Nemci nam utegnejo reči: "Zidajte šolaka poslopja; potem pa ne bodete imeli vzroka, tožiti, da mora toliko vaših otrok sedeti v jedni sobi". Take besede pač stvari, kakoršna je, ne izpremenijo. Mi stavimo šol, kolikor jih moremo; da jih pa ne moremo več, nismo krivi sami, ampak oni, ki nam denar jemljejo. Kolko poslopij bi se n. pr. dalo postaviti za 154 903 gl. In to v enem letu! Kaj pa je z višo plačo nemških učiteljev, kaj z meščanskimi šolami? — In približno tako ogromno svoto plačujemo Nemcem leto za letom, in sicer za nič, čisto za nič. Pač, saj nam to dobičito obično vračajo: po svojih krémah nabijajo prijazne opomine, naj se nikdo ne predrzne govoriti slovenski, sicer ga vržejo iz sobe, nadalje sklepajo, da v službe, bodisi javne, bodisi zasebne, Slovencev ne sprejemajo, z vso močjo branijo, da bi se naša deca v šolah učila v materinščini, kakor se njima to za njihovo zdi koristno. pujejo in za ničujejo nas it. itd. Taka je Nemcev ljubezen do tovarišev v deželi, taka Nemcev hvaležnost.

— (Slov. pevsko društvo v Ptui) izvolilo si je pri glavnem zboru sedeči odbor: predsednik g. dr. B. la Stubeč, zdravnik; podpredsednik g. dr. Tomaž Hurvit, odvetnik; blagajnik g. Ivan Kavaler, nadučitelj, tajnik g. Milan Lorber, od et uradnik, arhivar g. Josip Kosi, učitelj, vsi v Ptui; odborniki: g. dr. Jasno Bezjak, profesor v Mariboru; g. dr. Juro Hrašovec, odvetnik v Celju; g. Fran Orožen, profesor v Ljubljani; g. Fran Čeh, učitelj v Lutomeru. Namestniki: g. Jan Sedlaček, posojil, tajnik v Ptui; g. Fran Podobnik, nadučitelj na H. jidi pri Ptui. Revizorji: g. Josip Zelenik, profesor, g. Anton Gregorič, posojil, tajnik g. Ferdo Skuhala, posojil, uradnik, vsi v Ptui. Dohodkov je bilo od 14. avgusta 1896 do 17. oktobra 1897 999 gl. 52 kr., stroškov 765 gl. 46 kr., prebitka torej 234 gl. 6 kr. Gospoda poverjenike, kateri še udane niso pobrali, prosim odbor iskreno, da to v kratkem store. Končao izreka odbor pri srčno zahvalo vsem gg. poverjenikom, ki so društvo v tekočem letu tako izdatno podpirali, da razpolaga blagajna vzlic tamu, da je letos koncert izostal, čez gori omenjeni prebitek Sosebno se zahvaljuje gospodu dru. Submidijerju v Kamnu ka za veleučni dar 20 gl. B. g. daj naslednikov! Iskreno zahvalo izreka dalje vsem slovenskim uradnistvom, ki so brezplačno sprejemali društvena poročila, ter jih prosimo, da nas tudi za naprej blagohotno podpirajo. Končno apelujemo v imenu prepotrebnege društva na slovenski narod, da nas tudi v bodoče podpira, da zamore društvo dospeti na isto stopnjo, na kateri bi moralo stati V to pomozi Bog!

— (Delodajalci v goriški okolici, pozor!) Iz Gorice se n. m. p. se. Op. zarjamo vse one delodajalce gospodarske, kateri imajo svoje delavce za varovane pri "Delavski zavarovalnici proti nezgodam v Trstu" ter do današnjega dne niso dobili glasovnice za se ali za svoje delavce, naj jih zahtevajo pri goriški bolniški blagajnici (ulica Maric pi.) katera jih je dobila za razpoložljiv, a jih ni razposlala nijednemu slovenskemu delodajalcu-gospodarju. Še vedno je tajnik zahteva, ako se pride do glasovnice, naj se jih tam kar podpiše, drugo pa da odpravi sam.

Ako stranka odločno zahteva glasovnice, tedaj jih sicer izročé, toda brez uradnega pečata ter neizpolnjene, to je brez izkaznega števila zavarovanih delavcev, kateri imajo volilno pravico. Glasovnice brez uradnega pečata so pa neveljavne, in to oni uradnik gotovo dobro vé. Kdor torej ni dobil glasovnice, naj se zamudi, kajti 6. novembra bo že volitev, najkasneje 5. pa jih treba odposlati komisiji v Trst. Rodoljubi z dežele bi storili narodno dolžnost, ako bi se potrudili pogledati v svoji bližini, ali so dobili glasovnice oni gospodarji-delodajalci, kateri so bili oglašeni v "Primorcu" št. 21. z dne 12. oktobra. Takšne glasovnice naj dajo podpisati na pravem mestu — ter jih doposlajo "Goriški tiskarni". Goriška laška klika dela na vse kriplje, da zmagajo Lahi, kateri so že razposlali imena svojih kandidatov tudi Slovencev. Opozarjamo še jedenkrat, in sicer v zadnji uri, da poprašajo po svojih glasovnicah pri goriški bolniški blagajnici, kajti v nasprotnem slučaju bise utegnile zlorabiti proti Slovencev vse one glasovnice, katere bi ostale. Pozor, pozor in pozor rodoljubje!

— (Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju) imelo bude v soboto 13. novembra t. i. v dvorani hotela "zur goldenen Eide" I. Remergasse 4, s. l. nadstropji svoj letošnji občni zbor. Začetek ob sedmih zvečer. Dnevni red: Pozdrav predsednika poročilo tajnikovo, blagajnikovo, pregledovalcev, volitve. Po občnem zboru bude prvi večer slovenskega kluba s koncertom gospice Marica Lutarjeve. Ker je dvorana prostorna in lepa, nadejati se je, da se bude slovenska kolonija na Dunaju v obilnem številu zbrala važnega zbora v korist ubogih slovenskih visokošolcev in veselega zabavnega večera v slov. klubu.

* (Hči grofa Badenija) komtesa Vanda se je poročila včeraj dopoldne v župni cerkvi "Am Hof" z grofom Adamom Krasinskim, potomcem slavnega poljskega pesnika, grofa Adama Krasinskega. Potrka so se udeležili poleg papžavega nuncija Talianja vsi ministri s soprogami mnogo najodličnejše gospode. Poroka je mladi par sorodnik pater B deni. Grof Badeni se je udeležil četrte poroke v črsem fraku, ženina pa je prišel v modernem, višnem v modrem fraku.

* (Potres na Češkem) V severozahodnem kotu Časke so imeli v ponedeljek, 25. t. m. ob 3 ob 5 in ob $\frac{1}{2}$ 6. uri zjutraj več potresnih sunkov, ki so prouzročili sicer veliko strahu, a ne veliko škode. Potres se je ob 8. uri 45 minut zvečer ponovil ter je bil najmočnejši. Vse je bežalo. Vso noč so se ponavljali sunki in tudi v torek se je še zibala zemlja.

* (Ženske so krive) ba je vsega nesoglasja mej carjem in badenskim velikim vojvodom in mej heessenskim dvorom. Vse ke dame na badenskem in heessersko angleškem dvoru so si radi ženitovanjkih spletk v laasih, zato car in carica nista sprejela velikega vojvode. Bje se je neka nemška princeznja jako razžaljivo izrazila o ruski carici, ker je pri svoji molitvi izročila svojo vero.

* (Pet grških duhovnikov obsojenih na smrt) je turški sultan pomislil. Obsojeni so bili radi velekdajstva, a predsedni jim bo sedaj le 15 letno kazen v ječi. D-set drugih grških duhovnikov pa, ki so se z orožjem borili proti Turkom, je obsojenih na 20 letno prisilno delo.

* (Tri ženske so se zadušile) pri Liskovicu, v bližini R. rečunstege rova, kjer so pobirale ostanke premoga. Ušle so je namreč velik kos zemlje in ž njo so se udrele tudi ženske. Olkopali so že velikansko zenlje, a do sedaj še niso prišli do mrtvcev.

* (Strašen morilec.) B. v. i. seržant Bacher je umoril tekom treh let, kolikor je doslej dognano, 19 ljudi, večinoma žensk. Bacher je imel pravo morilsko manijo. Ker ga ni hotela radi telesne grdohe nobena ženska, maščeval se je nad svetom s tem, da je umoril kogar se je mogel.

* (Lepota ali slava?) Neki londonski žurnalst se je dolgo bavil z vprašanjem, česa si ženska bolj želi: lepote ali slave. Obiskal je štiri najbolj znane in najslavnejše angleške pisateljice, katerih pa nobena ni bila niti malo lepa ter jim je stavlil vprašanje, li cenijo lepoto bolj nego slavo ali narobe. In vse štiri so si želele — lepote, češ: lepa žena privabi z jednim samim pogledom ves svet k svojim nogam.

* (Vedno maskiran) hodi baš ameriškanski rod ludjancev, stanujoč v gorah Wyominga. Ti ljudje — mladi in stari — imajo na obrazu vedno krtinke.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 29. oktobra. Odkar obstoji avstrijski parlament, še ni bilo take seje, kakor je današnja. Seja se je začela včeraj zvečer ob 7. uri in traja nepretrgoma še danes po-

poludne ob $\frac{1}{2}$ 3. uri. Včeraj se je zbralo pred zbornico sila ljudstva. Galerije so bile prenapolnjene. Boj je tako ljut, da ga ni možno popisati. Začetkom seje so Hofman-Wel lenhof, Funke in Daszynski protestovali proti temu, da so se večerne seje do ločile za razpravo o nagodbenem provizoriju, češ, da je to nezakonito in protiustavno. Ko je potem začel govoriti dr. Lecher, jeli so Nemci, zlasti Wolf, na vse možne načine razgrajati, dočim je Lecher govoril jako tiho. Lecher je predlagal konec seje, kateri predlog pa je zbornica odklonila.

Dunaj 29. oktobra. Proti jutru so se obstrukcionisti nekoliko pomirili. Lecher je od 2. do 5. ure zjutraj govoril mirno, poslanci pa so se razšli po sobanah in tam ležali ter dremali po klopih, nekateri so celo legli na tla. V restavraciji je zmanjkalo jedil in pijače. Šele ob 4. uri zjutraj dobiti je bilo zopet golaš in kruha. Ministerski predsednik Badeni in minister Gautsch sta bila do 2. ure v parlamentu, ko sta odšla, prišla sta ministra Ledebur in Gleispach.

Dunaj 29. oktobra. Ob $\frac{1}{2}$ 6. uri zjutraj so socialni demokratje predlagali, naj se seja pretrga za pol ure, ker so stenografje tako utrujeni, da ne morejo več pisati. Ker se tej želji ni ugodilo, zagnali so obstrukcionisti silen krik. Skandal je trajal pol ure. Wolf je pultove deske metal na tla in razbijal z rokami in z nogami, povrh pa so obstrukcionisti oba podpredsednika na najpodlejši način insultirali.

Dunaj 28. oktobra. Lecher je končal svoj govor ob 9. uri dopoldne. Govoril je z malimi prestanki, ko so njegovi tovariši razgrajali, skoro 14 ur. Obstrukcionisti so novič predlagali konec seje. Glasovalo se je dvakrat imenoma. Ker je bil predlog odklonjen, so obstrukcionisti zopet začeli razgrajati. V tem je prišel Badeni v zbornico. Obstrukcionist so ga pozdravili s porogljivim klici: Dobro jutro, ekselencia! Kako ste spali? Kaj se Vam je sanjalo? Pfersche je predlagal, ker poslanci niso umiti, a vsi zamazani, naj bo seja tajna. O tem predlogu se je razpravljalo v tajni seji.

Dunaj 29. oktobra. Tajna seja je bila jako burna. Socialistoma Bernerju in Daszynskemu je predsednik vzel besedo. Poleg teh se je najbolj odlikoval Pfersche. Ob polu 3. uri se je v tajni seji začelo glasovanje. Seja bo potem trajala še dalje, ker hoče des nica, naj bi Stefanowicz in Lueger še danes govorila, sicer pa namerava levica predlagati še več glasovanj po imenih radi ukorov, katera je dal predsednik raznim poslancem.

Dunaj 29. oktobra. Takih sej, kakor je današnja, ne pozna avstrijski parlament in tudi v zgodovini drugih parlamentov jih ni najti. Najdaljša debata v avstrijskem parlamentu je bila 19. decembra 1880. leta, ko se je razpravljala o volitvah v gorenjeavstrijskem veleposestvu, a najdaljši debati v angleškem parlamentu sta bili 30. junija in 11. julija 1882. leta, ko se je razpravljalo o home rule predlogi. Dotični debati sta trajali nepretrgoma po 32 ur.

Dunaj 29. oktobra. Do 2. ure je bilo na galerijah vse polno občinstva, katero je mislilo, da pride do pretepa. Kadar sta Abrahamowicz in Kramar menjala svoje mesto, so ju Nemci insultirali. Prade je pozivljval svoje tovariše: Naskočimo barako in jo razbijmo!

Dunaj 29. oktobra. Z ozirom na nečuvno postopanje Nemcev ni dosti upanja, da se dožene nagodbeni provizorij. Vse javno mnenje je izredno radovedno kaj se zgodi, zakaj splošno vlada mnenje, da se mora divjanju Nemcev narediti konec.

Dunaj 29. oktobra. Desnica je bila pripravljena zborovati danes in jutri celo noč in ves dan, toda podpredsednika sta izjavila, da sta fizično in duševno tako izmučena, da bi ne mogla ostati na svojem mestu.

Dunaj 29. oktobra. Minister unanjih del, grof Goluchowski obišče tekom prihodnjega meseca kraljevsko italijansko obitelj v Monzi, kateremu potovanju se pripisuje poseben pomen.

Iz uradnega lista.

Inverzibilne ali ekskutivne dražbe: Franceta Bernota posestvo v Jasenu, cenjeno 1166 gld., 30. oktobra in 4. decembra na Brdu.
Prostovoljna prodaja. Dedičem po Franu Vaclavu Rešu v Kranji lastno posestvo v Kranji se bode prodalo dne 30. oktobra, a ne pod vzklicno ceno 2700 gld. Vadij znaša 270 gld.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 27. oktobra: Ferdinand Kozak, mesar, 38 let, Sv. Petra cesta št. 83, krvavitev v želodcu.

V deželni bolnici:

Dne 25. oktobra: Terezija Slabe, uboga, 62 let, plućnica. — Fran Cimerman, gostač, 65 let, driska in ostarelost.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Oktobar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padarina v mm. v 24 urah
28.	9. zvečer	747.0	3.7	sl. sever	jasno	
29.	7. zjutraj	747.5	—1.4	sl. svzh.	megla	0.0
	2. popol.	746.3	9.2	sl. svzh.	jasno	

Srednja včerašnja temperatura 6.5°, za 1.5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 29. oktobra 1897.

Skupni državni dolg v notah	102 gld.	25 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	30
Avstrijska zlata renta	123	20
Avstrijska krona renta 4%	101	55
Ogerska zlata renta 4%	121	80
Ogerska krona renta 4%	99	80
Avstro-ogerske bančne delnice	950	—
Kreditne delnice	354	—
London vista	119	65
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	80
20 mark	11	75
20 frankov	9	52 1/2
Italijanski bankovci	45	10
C. kr. cekini	5	66

Dne 28. oktobra 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	161 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1854 po 100 gld.	190	50
Dunavska reg. srečke 5% po 100 gld.	128	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zisti zast. listi	98	60
Kreditne srečke po 100 gld.	198	60
Ljubljanske srečke	22	50
Rudolfove srečke po 10 gld.	24	50
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	162	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	430	—
Papirnat rubelj	1	27 1/2

Slovensko zidarsko in tesarsko društvo.

Naznanilo.

Častitim članom se uljudno naznanja, da se od dne 1. novembra t. l. nadalje nahaja

društvena soba v Kolodvorskih ulicah št. 30

kjer je tudi društvena gostilna.

(1651)

Vabilo

izvanrednemu občnemu zboru

„Posojilnice v Radovljici

registrovane zadruge z omejenim poročtvom“

ki se bode vršil

dne 16. novembra 1897 ob 1/4. uri popoldne

v posojilniških prostorih

s sledečim dnevnim redom:

- 1.) Prenajanje društvenih pravil.
- 2.) Raznosterosti.

Načelnstvo.

(1644)

Haló!

Zdaj smo se še le preverili, kje se res dobivajo v največji izbi in po najnižjih cenah kakor tudi najkakovnejše izdelani nagrobni venoi in tudi drugi najnovejši predmeti za okičenje grobov in rakvij, bodisi sveži ali v suhem blagu, to je odločno pri

Alojziju Korsika

umetelnem in trgovskem vrtnarju

Šelenburgove ulice št. 5

podružnica.

Istotako se vabi častito p. n. občinstvo,

da obišče njegovo glavno trgovino na

Tržaški cesti št. 10

da se preveri o njegovih ogromnih kulturah v dekoracijskih rastlinah za grobe, kakor za okičenje sob itd., itd. ter da je istinito vsestranski konkurenci kos.

(1445—9)

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano. j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 52 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzenja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ausseja, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzenja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genevo, Curiha, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Nevega mesta in iz Kočevja.** Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer, ob 10. uri 25 m. zvečer. Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih v mesecu oktobru. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer, ob 9. uri 55 m. zvečer. Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih v oktobru.

Vsakovrstne vozove

kočije, poštne vozove, bagrle

izdeluje po naročilu (1402—7)

Fran Srša, kolar, Vir pri Domžalah.

Služba hišnika

v „Narodnem domu“ v Celju

se takoj odda.

Plača je po dogovoru od 20 do 25 gld. na mesec ter stanovanje. Vzprejme se samo oženjen prosilec; a tak brez otrok ima prednost. (1639)

Globoko užaljenim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest o smrti našega preljubljenega soproga, oziroma očeta, tasta in starega očeta, gospoda

Štefan-a Žužek-a

pekovskega mojstra in hišnega posestnika

kateri je po dolgi in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti, danes, 29. t. m., ob 1/4. uri popoldne, v 88. letu svoje dobe v Gospodu zaspal. Pozemski ostanki dragega pokojnika se bodo v nedeljo, dne 31. oktobra, ob 1/4. uri popoldne v hiši žalosti v Florijanski ulici št. 12 slovesno blagoslovili ter prenesli na pokopališče k sv. Krištofu k večnemu počitku.

Sv. maše za dušnice brale se bodo v župni cerkvi sv. Jakoba. Ljubljanskega pokojnika priporočamo v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, dne 29. oktobra 1897.

(1656)

Žalujoči ostali.

Venoi se hvaležno odklanjajo.

Oglasni izvleček.

Glasom odredbe z dne 4. oktobra 1897, oddelek 13, št. 1667, namerava c. in kr. državno vojno ministerstvo razne

oblačilne in orožne predmete

za c. in kr. vojsko

nabaviti

potom splošne konkurence.

Gledé natančnejih pogojev za to ponudbeno razpravo se opozarja na oglas, ki je bil v štev. 241 z dne 21. oktobra 1897 tega lista polnoglasno prijavljen.

(1617—2)

Plznsko točilno (zimsko) pivo.

Usojamo se najuljudneje naznaniti, da se razpošiljanje našega

zimskega piva

začne dne 2. novembra t. l. in je najbolje priporočamo gospodom odjemnikom.

V Plznu, dne 24. oktobra 1897.

(1643—1)

Meščanska pivovarna v Plznu

(ustanovljena l. 1842).

Glavna zaloga: F. Schediwy, Gradec, Annenstrasse 19.